

Minuli četrtek se je nekaj nad sto otrok in njihovih spremljevalcev srečalo v laškem svetišču z Miklavžem. Vsakoletno sporočilo **miklavževanja** skuša biti protitež komercialnim prireditvam trgovskih centrov. Tudi letos je Miklavž vzpodbujal k osebni dobroti, premagovanju razvad, zaupanju, ki se še posebej krepi iz molitve. Devetošolci pa so pripravili, pod vodstvom Magdalene Hrastnik in Terezije Vodišek, razmisleka vredno vsebino stisk v družinah.

Obhajamo že **drugo adventno nedeljo**, čas, ko se pripravljamo na prihod našega Gospoda Jezusa Kristusa. Ves advent je čas pričakovanja, upanja in priprave. V tem svetem času nas Božja beseda vabi, da se poglobimo vase in pripravimo svoja srca za prihod Odrešenika.

Današnje berilo iz knjige preroka Baruha nas spominja na Božjo obljubo, da bo obnovil svoje ljudstvo in jih pripeljal nazaj v deželo miru in pravičnosti. Prerok Baruh nas spodbuja, naj se veselimo, kajti **Bog je zvest svojim obljubam in nas ne bo zapustil**. To je sporočilo upanja, ki ga potrebujemo v tem času pričakovanja.

V evangeliju po Luku slišimo o Janezu Krstniku, ki je bil poslan, da pripravi pot Gospodu. Janez nas kliče k spreobrnjenju in pripravi naših src za prihod Jezusa. Njegov klic k pokori in spreobrnjenju je še danes aktualen. **V tem adventnem času smo povabljeni, da se ustavimo, premislimo o svojem življenju in se pripravimo na srečanje z Gospodom.**

Poleg tega danes obhajamo tudi praznik Brezmadežne, ko se spominjamo Marijinega brezmadežnega spočetja. Marija je bila izbrana, da postane mati Božjega Sina, in je bila obvarovana izvirnega greha že od svojega spočetja. Njeno življenje je bilo polno milosti in popolne predanosti Bogu. Marija je za nas vzor vere, pokorščine in ljubezni do Boga.

Advent je priložnost, da obnovimo svojo vero in upanje. **Vstopili bomo v leto 2025 kot romarji upanja.** Čas je, da se povežemo z Bogom in drug z drugim. Naj nas ta adventni čas spomni na Božjo ljubezen in milost, ki nas spremljata vsak dan. Naj nas spodbudi, da odpremo svoja srca za Jezusov prihod, ki se lahko zgodi samo v naših srcih. (RM)

2. ADVENTNA NEDELJA, 8. 12., Brezmadežno spočetje

Devica Marije

7.00: živi in † farani //za zdravje

9.00: † in žive z imenom Marija

10.30: **Marija Gradec:** † starša Mihael in Marija ZUPANC

PONEDELJEK, 9. 12., sv. Bernard Jezusov, redovnik

7.30: † Karl HRIBERŠEK, 30. dan

† Marina ALEŠ

† Ana HRASTNIK

TOREK, 10. 12., sv. Judita, svetopisemska žena;

Loretska Mati Božja

18.00: v dober namen

† Franc MASTNAK, obl., starši in sorodniki

SREDA, 11. 12., sv. Damaz I., papež

7.30: † Marko BEZGOVŠEK

† Zvonko MAČEK

† Janko DEŽELAK

ČETRTEK, 12. 12., Devica Marija iz Guadalupe

18.00: za srečno zadnjo uro

† Marija, obl., in Janez KLEZIN

PETEK, 13. 12., sv. Lucija, devica, mučenka

7.30: † Milan GUČEK, in † iz našega kraja

18.00: † Frančiška, obl., in Janez KRAŠOVEC

† Avgust OGRINC in starši, Franc in Gizi LUTENBERGER

SOBOTA, 14. 12., sv. Janez od Križa, duhovnik

18.00: † Peter TOPOLE, obl., starši in sorodniki

† Franc KAČIČ in starši, Peter in Vera BOLČINA

3. ADVENTNA NEDELJA, 15. 12., sv. Kristina, devica

7.00: živi in † farani

9.00: † brat Franc MOŠKOTEVC in vnukinja Ksenja SEŠEL, 5. obl.

10.30: v zahvalo

❁ MARTINOVA LILIJA ❁

8. 12. 2024, leto 15, št.: 43

*Marija, čast in kras sveta,
odsvit Luči si, hči Boga,
tvoj večni Sin obvaroval
te vsakega je madeža.*

»Ne boj se...«

...je angel Gabrijel rekel devici Mariji, zaročeni z Jožefom, v galilejskem mestu Nazaret. Vstopil je k preprosti in ponižni deklici, ki je odraščala ob starših, ki so bili vzor posvečenega družinskega življenja, in ji oznanil, da jo je sam Bog izbral in jo poklical, da uresniči svoje poslanstvo, za katero jo je Bog opremil in pripravil od njenega prvega diha:

»Pozdravljena, obdarjena z milostjo, Gospod je s teboj« (Lk 1,28)

Današnji praznik brezmadežnega spočetja Device Marije nas opominja na edinstveno vlogo, ki jo je Bog namenil Mariji. Bila je spočeta brez madeža izvirnega greha, zato je bila varna pred vsemi njegovimi vplivi. Zato jo je Bog izbral za mater svojega Sina, ki mu je bilo namenjeno vstopiti v človeško zgodovino, da jo preobrazi in odreši. Bog je izbral Marijo, da da Božjemu sinu človekost-meso. Tako v Marijo vstopi Sveti Duh in senca Najvišjega, ki objame Marijo, spremeni njeno naročje v tempelj, v katerem se utelesi Božji Sin. Marija postane Božji tempelj, kot pravi sv. Ambrož; v njej je spočeta Kristusova oseba, ki je ni spočela človeška sla, temveč brezmadežna Marijina čistost, saj se Božji Sin »ne more roditi iz krvi ne iz volje mesa ne iz volje moža, ampak iz Boga« (Jn 1,13).

Marijine prve besede, ki jih je zmogla izreči, polna nemira, angelu, so tudi besede vsakega iz med nas, ki premišljuje ta dogodek ob Božji besedi: »Kako se bo to zgodilo...« (Lk 1,34)? Kako je mož-

no, da bo devica spočela, da bo rodila, da bo otrok kraljeval in da njegovega kraljestva ne bo nikoli konec...?

V svoji človeškosti mnogokrat pozabimo, da: »kar je nemogoče pri ljudeh, je mogoče pri Bogu« (Lk 18,27). V želji in neveri, da naredimo v življenju vsak korak sami, da vanj usmerimo vse svoje moči, upe in napore, da smo samostojni ter da se ne zanašamo na druge, kaj še-le na Boga, večkrat vztrajamo in se zaletavamo v zaprta vrata, odprtega okna, ki je ob njih, pa ne vidimo; večkrat vztrajamo in uresničujemo zahteve, želje drugih, ki natanko vedo, kaj je prav in kaj se spodobi za nas v danem trenutku in kraju, mi pa se počutimo »kot riba na suhem«. Bojimo se prisluhni »našemu angelu Gabrijelu«, ki nam nenehno šepče naše poslanstvo, ki nam ga je Bog sam izbral in nas zanj opremil z vsem potrebnim (z darovi, s talenti, z unikatnostjo, ki je lastna nam samim), imamo pa svobodo izbire in odločitve, ali Gospodov načrt, ki nam ga je pripravil samo za nas, sprejmemo ali ga v svoji človeškosti vztrajno zavračamo, tudi z besedami, kot so: »Pa saj je še kdo drug, ki zna boljše..., Joj, ne vem, če bi..., Saj ne, da ne bi hotel-a, ampak..., To je prevelika čast..., Kaj bodo pa ljudje rekli...«

Si predstavljamo, kaj bi takšna neodločnost Marije pomenila za nas in naše odrešenje?

Bernard iz Clairvauxa (krščanski mistik, menih in opat, ustanovitelj cistercijanov) je zapisal: »Angel pričakuje tvoj odgovor, Marija! Tudi mi, Gospa, pričakujemo ta tvoj dar, ki je dar od Boga. V tvojih rokah je cena naše odkupnine. Hitro odgovori, Devica! Izgovori, Gospodarica, besedo, ki jo čakajo zemlja, pekel in celo nebesa. Daj svojo besedo in sprejmi Besedo; izreci svojo človeško besedo in spočni Božjo besedo; izgovori svojo besedo, ki preide, in stisni k svojim prsim Besedo, ki je večna...Odpri vendar, blažena Devica, svoje srce veri, svoje ustnice besedi, svoje naročje Stvarni-

ku. Glej, On, po katerem hrepenijo narodi, je zunaj in trka na tvoja vrata...Vstani, teči, odpri. Vstani s svojo vero, teči s svojo ljubeznijo, odpri s svojim soglasjem.«

Preprosta žena je, potem ko je prejela angelovo razodetje, potrdila zavedanje o svoji veliki poklicanosti z dejanjem poslušne vere, ki je brez razpok: »Glej, Gospodova služabnica sem, zgodi se mi po tvoji besedi« (Lk 1,38). Glagol »služiti«, v hebrejščini »abad«, označuje verovanje samo in bogoslužno dejanje. Marija je ponižna, vendar ni sužnja (brezpravna, nesvobodna oseba, ki je v lasti svojega gospodarja), ampak je Božja/Gospodova služabnica, ki ima svobodo, ki zna in zmore prisluhni Gospodu in z odprtim srcem sprejeti Njegov načrt, ki ga je pripravil samo zanj.

Kaj pa jaz? Koliko vere je v meni, ko me morje življenja premetava sem in tja, mi na pot pošilja preizkušnje, izzive, ovire? Komu zaupam, prisluhnem? Na koga se obrnem? Predvsem pa: se kdaj vprašam KOMU SLUŽIM? Samemu sebi, denarju, modernim malikom (mediji, šarlatani, mistiki, opojne substance, nezdravi medosebni odnosi ipd.)? (PK)

Želim ti, da bi se kot Marija zmogel prepustiti angelovemu oznanilu. Želim ti zaupanja, da bi tudi v tebi dozoreval Božji otrok. Privedel te bo v stik s tvojim Božjim jedrom ter z izvorno in enkratno podobo, ki si jo je o tebi naredil Bog. Tedaj bodo zbledele vse druge podobe, s katerimi obremenjuješ ali ponižuješ samega sebe. Osvojil se boš pritiska, da bi se moral ravnati po predstavah, ki so ti jih naprtli drugi. Veliko ljudi zboli, ker so si o sebi ustvarili prevelike predstave, ki ne ustrezajo njihovi resničnosti. Božji otrok v tebi te privede v stik s podobo, ki ustreza tvojemu bistvu. Če se ravnaš po njej, bo tvoje življenje zacvetelo. Skupaj z Marijo boš o sebi lahko dejal: »Velike reči mi je storil Mogočni« (Lk 1, 49). Zapisal Ansel Grün v knjigi Želim ti božičnega angela.